

Sygn. akt I CSK 902/14

POSTANOWIENIE

Dnia 24 czerwca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska

w sprawie z powództwa J. M.
przeciwko A. W., A. C., W. W.
i J. G.

o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 24 czerwca 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie
z dnia 18 marca 2014 r., sygn. akt VI ACa 712/13,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. nie obciąża powoda kosztami postępowania kasacyjnego
na rzecz pozwanej A. W.**

UZASADNIENIE

W związku ze skargą kasacyjną strony powoda J. M. od wyroku Sądu Apelacyjnego oddalającego jego apelację od wyroku Sądu Okręgowego zważyć należy, co następuje:

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia przysługującym od prawomocnych orzeczeń sądu drugiej instancji, silnie nacechowanym pierwiastkiem publicznoprawnym, a jej rolą nie jest korygowanie wszelkich orzeczeń sądowych zawierających ewentualne uchybienia, ponieważ tę funkcję realizują zwyczajne środki zaskarżenia i skarga o wznowienie postępowania. Skarga kasacyjna służy ochronie interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni i stosowania prawa, wkład Sądu Najwyższego w rozwój jurysprudence i prawa pozytywnego oraz eliminowanie z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu nieważnym lub orzeczeń oczywiście niezgodnych z prawem. Taka konstrukcja i rola skargi kasacyjnej powoduje konieczność poddania jej kontroli wstępnej pod kątem spełniania kryteriów kwalifikujących do przedstawienia skargi Sądowi Najwyższemu w celu merytorycznego rozpoznania.

Stosownie do art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w razie wykazania przez stronę, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Oparcie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na pierwszej ze wskazanych wyżej przesłanek obliguje skarżącego do sformułowania istotnego zagadnienia prawnego, wskazania argumentów prawnych prowadzących do rozbieżnych ocen prawnych oraz przedstawienia własnego stanowiska. Wywód ten powinien być zbliżony do przyjętego przy przedstawianiu Sądowi Najwyższemu zagadnienia prawnego przez sąd odwoławczy na podstawie art. 390 k.p.c. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 9 maja 2006 r., V CSK 75/06,

nie publ.). Twierdzenie o występowaniu istotnego zagadnienia prawnego jest uzasadnione, gdy problem prawny nie został jeszcze rozstrzygnięty przez Sąd Najwyższy lub istnieją rozbieżne poglądy w tym zakresie wynikające z odmiennej wykładni przepisów konstruujących to zagadnienie (por. postanowienia Sądu Najwyższego z 10 marca 2010 r., II UK 363/09, niepubl. i z dnia 12 marca 2010 r., II UK 400/09, niepubl.).

Wskazane przez skarżącego istotne zagadnienie prawne dotyczy tego, czy art. 130 § 2 ustawy z dnia 16 września 1982 r. - Prawo spółdzielcze wyłącza lub modyfikuje stosowanie art. 11 ust. 1 lub art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. - Prawo upadłościowe i naprawcze. Drugie zagadnienie prawne odnosi się do kwestii podstaw i zasad odpowiedzialności członków zarządu spółdzielni mieszkaniowej, w świetle art. 21 ust. 3 p.u.n., za szkodę wywołaną nie złożeniem wniosku o ogłoszenie upadłości spółdzielni. Kolejne zagadnienie sprowadza się do problemu, czy powyższa odpowiedzialność dotyczy także zawinionego doprowadzenia przez członków zarządu spółdzielni mieszkaniowej do nieprawidłowego sporządzania sprawozdań finansowych spółdzielni, czego następstwem jest błędne ustalenie momentu powstania obowiązku złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości spółdzielni.

Realizacja przewidzianej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. przesłanki nie polega jedynie na sformułowaniu problemu prawnego opartego na przepisach wskazanych w podstawie skargi kasacyjnej. Konieczne jest przedstawienie odpowiedniego wyводу jurydycznego, wykazującego nie tylko zasadność preferowanego przez skarżącego sposobu rozstrzygnięcia przytoczonego zagadnienia prawnego, ale także wadliwość rozwiązania postawionego problemu przez Sąd drugiej instancji przy wykorzystaniu zapatrywań prawnych wyrażonych w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku Sądu drugiej instancji, opartych na poczynionych w sprawie jednoznacznych i stabilnych ustaleniach faktycznych wiążących Sąd Najwyższy przy rozpoznawaniu skargi kasacyjnej (art. 398¹³ § 2 k.p.c.). Chodzi więc o problem o charakterze prawnym powstały na tle przepisu prawa, którego interpretacja przez Sąd Najwyższy ma znaczenie dla wyniku sprawy z uwagi na stan faktyczny sprawy i wykładnię prawa przeprowadzoną przez Sąd drugiej instancji, która budzi opisane przez skarżącego wątpliwości. Jednakże w rozpatrywanej sprawie przyczyna

oddalenia powództwa nie wynika z kontrowersyjnej wykładni przepisów prawa materialnego, lecz z oceny Sądu Apelacyjnego, iż powód nie udowodnił okoliczności pozwalających na uwzględnienie dochodzonego roszczenia.

Powód nie sformułował w skardze zarzutów z drugiej podstawy kasacyjnej, a Sąd Najwyższy jest związany ustaleniami faktycznymi Sądu drugiej instancji wynikającymi z przeprowadzonej przez ten Sąd oceny zebranego w sprawie materiału. W uzasadnieniu zaskarżonego wyroku Sąd Apelacyjny podniósł, że nawet gdyby przyjąć, w ślad za twierdzeniami powoda, że przesłanki do ogłoszenia upadłości spółdzielni mieszkaniowej istniały już w 2002 roku, to powód nie wykazał pozostałych przesłanek odpowiedzialności pozwanych członków zarządu spółdzielni mieszkaniowej, co stało się przyczyną oddalenia powództwa (strona 12 uzasadnienia). Sąd podniósł, że powód nie zgłosił wniosków dowodowych niezbędnych do wykazania faktów istotnych dla rozstrzygnięcia sporu. W tej sytuacji brak jest powiązania między potrzebą rozstrzygnięcia wskazanych we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania zagadnień prawnych a wynikiem sprawy.

W tym stanie rzeczy orzeczono jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.). Orzeczenie o kosztach postępowania kasacyjnego znajduje oparcie w art. 102 k.p.c. z uwagi na sytuację osobistą (stan zdrowia) i majątkową powoda.